

Dosarul nr. 2ra-2567/18

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : I. Țurcan)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

26 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Andrei împotriva Societății de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni privind încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gherman Andrei, admis apelul Societății de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, casată hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 03 aprilie 2013, Filipovici Sergiu s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurări „Euroasig Grup” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea cerințelor s-a indicat că, la 06 septembrie 2012, s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilului de model BMW 730 cu numărul de înmatriculare XXX, condus de Filipovici Sergiu și automobilului de model Ford Mondeo cu numărul de înmatriculare XXX, condus de Coliba Igor.

Conform Deciziei Agentului Constatator nr. MAI01662283 din 7 septembrie 2012 vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut șoferul automobilului de model Ford Mondeo Coliba Igor, fiind tras la răspundere contravențională.

Ca urmare, a producerii accidentului rutier a survenit cazul asigurat ce își are temeiul juridic în contractul de asigurare facultativă a mijlocului de transport CASCO nr. AC 877/12 din 30 mai 2012.

În urma accidentului rutier, automobilul de model BMW 730, a fost deteriorat.

Conform Raportului de evaluare a pagubei nr.0709/12U din 18 septembrie 2012 prejudiciul real cauzat automobilului de model BMW 730 cu număr de înmatriculare

XXX constituie suma de 270 163, 32 lei.

Potrivit pct. 10.1 al contractului de asigurare facultativă a mijlocului de transport CASCO nr. AC 877/12 din 30 mai 2012, despăgubirea de asigurare pentru deteriorarea mijlocului de transport se plătește în cuantumul prejudiciului real. Iar potrivit pct. 10.2 al aceluiași contract, cuantumul prejudiciului real reprezintă suma necesară pentru repararea mijlocului de transport și restabilirea lui în starea în care se afla până la momentul petrecerii evenimentului asigurat, evitându-se fenomenul de îmbogățire fără justă cauză.

Reclamantul a specificat că răspunsul Companiei de Asigurări „Euroasig Grup” Societatea cu Răspundere Limitată nr. 1117 din 7 noiembrie 2012 poate fi calificat ca o încercare din partea asiguratului de a se îmbogăți fără justă cauză prin refuzul de a-și onora obligațiile asumate în mărime deplină.

Potrivit contractului de asigurare facultativă a mijlocului de transport CASCO nr. AC 877/12 din 30 mai 2012, automobilul de model BMW 730 cu număr de înmatriculare XXX a fost asigurat facultativ CASCO, prima de asigurarea fiind achitată pe deplin.

La 10 septembrie 2012, asiguratul a fost înștiințat în scris referitor la producerea evenimentului asigurat, astfel, fiind întocmit procesul-verbal nr. D/D CASCO nr. 1641/09-2012 de constatare a pagubelor la autovehicule, semnat de toate părțile, inclusiv și de către pârât.

S-a adresat către compania de asigurări cu o cerere de despăgubire, însă la 7 noiembrie 2012, a primit refuz în achitarea despăgubirii de asigurare pe motivul că suma despăgubirii nu corespunde cu suma stabilită de companie.

Reclamantul Filipovici Sergiu a solicitat încasarea din contul Companiei de Asigurare „Euroasig Grup” Societate cu Răspundere Limitată a sumei de 270 163,32 lei, cu titlul de despăgubire de asigurare, 20625,52 lei, cu titlu de penalitate prin prisma Legii cu privire la asigurări nr. 414 din 22 decembrie 2006, 152 794,40 lei cu titlul de penalitate și 100 000 lei cu titlul de prejudiciu moral prin prisma Legii privind protecția consumatorilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 20 august 2013 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a dispus înlocuirea reclamantului Filipovici Sergiu cu reclamantul Gherman Andrei.

În cadrul examinării cauzei în fond, avocatul Sergiu Mocanu, acționând în interesele reclamantului Gherman Andrei a modificat cuantumul pretențiilor și pârâtul căruia a înaintat pretențiile solicitând încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Moldcargo” în beneficiul lui Gherman Andrei suma de 270163,32 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 77 736,86 lei cu titlu de penalitate.

În motivarea cererii a menționat că la data accidentului, posesorul automobilului de model Ford Mondeo a fost asigurat obligatoriu la Societatea pe Acțiuni „Moldcargo” și deținea poliță de asigurare obligatorie seria AT nr. 0046565 din 02 iulie 2012 valabilă până la 01 iunie 2013. La moment nu a fost reparat prejudiciul material cauzat în urma accidentului rutier din 6 septembrie 2012, care conform evaluării constituie suma de 270 163,32 lei.

Reclamantul Gherman Andrei consideră că Societatea pe Acțiuni „Moldcargo” are obligațiunea de a repara prejudiciul material lui Gherman Andrei în sumă de 270 163,32 lei, cauzat în urma cazului asigurat din 06 septembrie 2012, și suma de 77 536,86 lei cu titlu de penalitate, pentru neexecutarea obligației.

Prin hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Andrei împotriva Societății pe Acțiuni „Moldcargo” privind încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Moldcargo” în beneficiul lui Gherman Andrei despăgubirea de asigurare în sumă de 270 163,32 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 iunie 2017, Societatea de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată.

La 20 iunie 2017, Gherman Andrei a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială hotărârii menționate și în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gherman Andrei.

S-a admis apelul Societății de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, s-a casat hotărârea din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care :

Cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Andrei împotriva Societății de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni privind încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța a conchis că Gherman Andrei a intervenit în proces în baza contractului de cesiune a creanței din 14 august 2013, încheiat între Filipovici Sergiu în calitate de cedent și Gherman Andrei în calitate de cesionar. În cadrul examinării cauzei în fond, reclamantul Gherman Andrei a modificat pârâțul față de care a înaintat pretențiile și anume față de Societatea de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni.

Prin contractul de cesiune părțile au convenit că cesionarul are dreptul de a solicita și încasa suma despăgubirii de la Compania de Asigurări „Euroasig Grup”.

Instanța de apel a reținut că Gherman Andrei nu dispune de dreptul de a înainta pretenții față de Societatea de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, dat fiind faptul că prin contractul de cesiune i-a fost transmis doar dreptul de pretinde încasarea despăgubirii doar de la Compania de Asigurări „Euroasig Grup”.

La caz, despăgubirea urma a fi solicitată doar de la Compania de Asigurări „Euroasig Grup”, cu care Filipovici Sergiu a încheiat un contract de asigurare facultativă a mijlocului de transport Casco, dar nu cu Societatea de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni. Totodată, Compania de Asigurări „Euroasig Grup”, a recunoscut producerea cazului asigurat și a manifestat disponibilitatea de a achita despăgubirea de asigurare.

La 26 octombrie 2018, Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei

noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. c) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că conform contractului de cesiune, Filipovici Sergiu i-a cesionat lui Gherman Andrei dreptul de a solicita despăgubirea de asigurare în urma deteriorării la 06 septembrie 2012 a automobilului de model BMW 730, fără a fi indicat care anume despăgubire conform contractului de asigurare obligatorie sau benevolă.

Recurentul a menționat în temeiul contractului de cesiune, avea dreptul de a solicita repararea prejudiciului material cauzat în urma cazului asigurat din 06 septembrie 2012 de la Societatea de Asigurări Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni, în baza poliției de asigurare obligatorie, valabilă la data producerii accidentului, dar nu de la Compania de Asigurări „Euroasig Grup”.

La fel, în virtutea art.617 alin.(1) Cod civil și a art.6 alin.(4) din Legea nr.407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, este în drept să pretindă și încasarea penalității, pentru neexecutarea obligațiunii pecuniare.

În opinia recurentului decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte, este neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a legii materiale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 13 iunie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat copia deciziei motivate participanților la proces, la 16 iulie 2018, însă la materialele dosarului lipsesc date referitoare la recepționarea deciziei (f.d.54 Vol. II).

Cererea de recurs a fost declarată la 26 octombrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În corespundere cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gherman Andrei, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari